

TEATRE-AUDITORI
SANT CUGAT

p

16è Festival
nacional de
poesia
a Sant Cugat

Dijous, 20 d'octubre, 21 h

Teatre-Auditori Sant Cugat

NIT DE POESIA

RAOR DE RAÓ

Érem bocins de lluna morta
i no quèiem al pou, ens hi tiràvem.
Si no dormíem, que no dormíem,
decidíem tallar-nos amb destrals de raó.
Segats d'enmig, amb horitzons diferents
i desfets de maneres, no érem ni andrògins.
I a la follia, guardiana amiga,
la feiem inversa: més folla que folla
i tan folla que no, que ni enfollia.
Cavalca, infinita, cavalca, i sigues fang
sense costella i sigues pols sense principi.
Però de nit la traíem: li obríem la porta
i au vés, vés-hi amb consciència,
haviem gosat poder dir-li.
I nosaltres pensant. I nosaltres petits,
però ocupant massa, recordàvem
la marca i no l'escàndol.
Tocàvem la crosta i oblidàvem
que endins no era el mal, sinó el cor
qui s'atrevia a eixamplar-se.
Si volíem curar-nos la cura era curta
i tan curta no es veia.
Per això ens estripàvem: per veure
que enlloc s'hi fan arrels,
per veure que enlloc hi ha lloc sabut
ni terra natal ni terra prohibida.
I alletàvem, això sí, alletàvem l'inici.
I a la raó: cavalca, infinita, cavalca, i sigues
tall, sí, sigues destrat, però amb insurgència.
I el món va fer lloc a un cos petit.
I avesats a trencar-nos, va ser que no.

Blanca Llum Vidal

Inèdit

PREC

Calla, cor.
Deixa,
només un instant,
de repetir, incansable,
jo vull, jo vull, jo desitge.

Sigues, cor,
només
un instant, etern,
llum.

Marc Granell

Tard o d'hora
València: Denes, 2006

NU AMB NEU

Ara em ve al cap la primera vegada
que ella va despullar-se davant meu.
Tenia els pits petits, una carn lleu.
Sota el jersei, la pell esborronada.

En la fosca de fora, una nevada
anava predicant l'enyor de Déu.
Sempre associó el seu cos nu amb la neu
—no era aigua grisa i breu de gotellada.

També va treure's els tres braçalets
que duia en un canell —de cuiro i plata—
i els anells de les mans. Van quedar nets

els dits i el braç, i el cos, nu com un doll.
L'home que sóc recorda aquella data:
reveu la noia que alleta un noi foll.

Jordi Llavina

Contrada
València: Tres i Quatre, 2013

*"Es sempre carnaval, recordes?
Les disfresses"*
Felícia Fuster

FESTEN

(allegro)
des de baix
la fotografia la fa de baix a dalt
estirada la veu girar com boja com boges
com vola amb punys gegants
des de terra
deixa que sigui la força forces
com boja com boges
com ballen només així com és difícil
no enteses escrutades pels jutges de la polidesa
no saben mirar boges que miren com art des de
l'aigua de la boca d'aiguamel
típica substància de bogeria insana
de dues boges que escriuen
fins que dius escric i t'adones *(pausa)*
(adagio) de cop
la nova pausa eixorca
d'ara te n'has d'anar

Mireia Vidal-Conte

Orlando natural
Barcelona: Labreu, 2010

DORM

dorm.
ara dorm.

dorm en l'etern ressò.
dorm en el somni nostre.
reposa en el no-res que en tu ens fa viure.
reposa el teu repòs en tots nosaltres.

dorm.
ara dorm.

dorm en el nom que et bressa.
dorm en el ser més nostre.
reposa el plàcid camí que ara ets.
reposa endins d'aquest antic enyor.

dorm.
ara dorm.

dorm en el teu record.
dorm, que et vetllem el son.
reposa en el nostre conhort que t'és.
reposa aquest teu son que no s'adorm.

dorm.

ara dorm.

Víctor Sunyol

No On (Rèquiem)
Vic: Eumo, 2008

LES ESTRATÈGIES DEL RECORD

IV - Fer memòria
Vull fer la vida lenta / perquè passin els dies
sense témer-se'n / amb la serenitat de les esta-
cions / que arriben justes en cada cicle / amb
l'humus de la memòria / alimentant-les sense
treva / Vull fer la vida lenta / perquè l'amor
s'eixampli per tots els sentits / i no deixi lloc a
cap mort quotidiana

V - La bellesa totasola
Sap entrar en les paraules / en les juntes d'un
vers / en el camí d'un so / en la guspira espera-
da / que ho pren tot

Biel Mesquida

Com passes d'ocell a l'aire
Barcelona: Cafè Central, 2004

TALLER CÉZANNE

Cézanne. *Nature morte avec l'amour en plâtre*

No canviis de lloc fruites i objectes,
ni el blau polsós de la paret amb les
[ombres marcades.
El temps va fent la seva.
El que abans era un punt de descurança
ara forma part del decorat.
Tant se val que grinyoli la fusta dels graons.
La tauleta, les teles, el pitxer blau amb flors:
tot és en ordre a l'hora del crepuscle.
Tingues cura que les pomes no es podreixin.
La sentor es barreja amb la volior del jardí.
Fan olor de tu.
Estima'm.
Procura que no es trenqui. És fràgil,
la natura morta de l'amor.

Vinyet Panyella

Taller Cézanne
Santa Coloma de Gramanet:
La Garúa Libros, 2007

POBLE-SEC

No era l'àvia
qui perdia la memòria,
era la memòria qui progressivament
perdia l'àvia,
qui l'anava insignificant, encongint
sota la lent còncava del fred,
i ella tan quieta i plana
rere els porticons del balcó,
cinquanta metres quadrats
per a un insecte de tendresa,
ales malmeses, si encara ales,
esperant que algú li obrís aviat
la finestra
o el poema.

Gemma Gorga

Mur
Barcelona: Meteora, 2015

En el 16è Festival Nacional de poesia de Sant Cugat té lloc la confluència agosarada de la paraula escrita amb la veu, la música, la dansa, la interpretació, per fer-nos avinent una poesia *sentida*, que convoqui alhora tots els nostres sentits. Aquesta nit, doncs, la poesia es retroba amb les formes expressives que l'han acompanyada des que existeix, que li confegeixen un cos múltiple al qual no pot ni vol renunciar, alhora que reclama també la nostra presència per a rebre-la, amb la disposició de deixar-nos prendre, sorprendre, sorprendre.

Gemma Gorga, Marc Granell, Biel Mesquida, Jordi Llavina, Vinyet Panella, Víctor Sunyol, Mireia Vidal-Conte i Blanca Llum Vidal, poetes d'accents plurals i diferències manifestes i enriquidores, posen en diàleg els seus textos i articulen les seves veus i els seus cossos amb la veu del cantaor Pere Martínez, la música de Clara Peya, el cos de la ballarina i coreògrafa Laia Santanach, i l'Esbart de Sant Cugat i els actors i les actrius dels Tallers de Teatre Sílvia Servan, tot sota la direcció escènica de Pau Carrió, per tal de crear la màgia irrepetible d'una nit, la del 20 d'octubre, on la poesia en la seva màxima dimensió n'és protagonista.

Tard o d'hora la nit s'acabarà, nosaltres –fins i tot els i les més troneres– marxarem, però la poesia d'alguna manera inexplicable romandrà. Tal vegada Gabriel Ferrater encerta: els mots poètics dibuixen un espai identitari propi, perquè creen vincles fonamentals entre les persones, perquè no saturen mai la seva capacitat de significar i significar-nos. “Mots que romanen,/ mentre ens varien els dies i se'ns muden els sentits,/ oferts perquè els tornem a entendre. Com una pàtria”. Ho escriu en un poema que passa durant la nit, quan el jo líric ferreterà (re)llegeix els versos d'un altre poeta, Josep Carner. I si seguim aquesta crida és Carner qui, a “Novetat en la nit”, convoca una nit còmplice, on el món sencer (amb els amants) es transforma i sembla parlar altrament: “el senyal de les coses es trasmuda”.

Aquesta *Nit de poesia* ens demana mostrar-nos amatents i posar tots els sentits a favor de la paraula en diàleg, per tal d'afavorir l'encontre inesperat que faci que el conegut i l'inconegut diguin (i ens diguin) d'una altra manera.

Meri Torras
Barcelona, setembre de 2016

Poetes participants a la Nit de Poesia 2016

Marc Granell
Gemma Gorga
Blanca Llum Vidal
Jordi Llavina
Biel Mesquida
Vinyet Panyella
Víctor Sunyol
Mireia Vidal-Conte

Lector de poemes de Marc Granell

Elies Barberà

Direcció del projecte i producció

Isabel Vicente i Maria Permanyer (COMEDIA)

Direcció literària

Meri Torras

Direcció escènica

Pau Carrió

Composició musical i pianista

Clara Peya

Coreografies i dansa

Laia Santanach

Cantaor

Pere Martínez

Dansa

Cos de Dansa de l'Esbart de Sant Cugat
Coreografia: Laia Martínez
Producció i coordinació: Juanka Busquets
Ballarines i ballarins: Estel Asens, Marta Barceló, Anna Bustins, Laia Company, Anna Casanova, Roger Cusidó, María González, Paula Llansó, Magda Montoro, Núria Nebot, Júlia Pascual, Laura Peña, Mirèia Porqueras, Eva Sánchez, Arnau Jovell

Instants poètics i teatrals

Tallers de Teatre Sílvia Servan

Disseny il·luminació i cap tècnic

Pere Anglada

Tècnic de so

Marc Hosta

Creació audiovisual de la projecció

Marc Permanyer

Gravació i streaming

Bitakora Films

Assessorament en el llenguatge de signes

Èlia Farrero López

Elements escenogràfics

Paz Espinàs Estudio (Mercantic)

Correcció de textos

Xènia Amorós

Imatge de la Nit de Poesia

Enric Fabre

Agraïments

Sílvia Llobart
Ramón Borda
Núria Canas
Enric Fabre
Jordi Salvadó
Ricard Gabaldà
Jordi Permanyer
Aina
Roser Planas
David Pujol
Taller de Músics